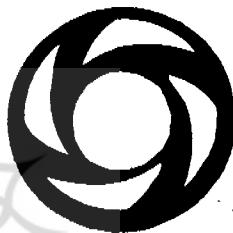

منوچهر صدوقي (سها)

«آقاميرزا علی اکبر آقای اردبیلی و خاندان او»

حاجی میرزا محسن آقا مجتهد اردبیلی دارای پنجاه و سه فرزند بوده است که به هنگام وفات ده دختر و پانزده پسر از آنان زنده بوده‌اند و چهار تن از این پانزده پسر دارای مرجعیت، به این شرح : ۱- حاجی میرزا الطفعتی آقا : از سرگذشت او آگاهی ای نداریم الا ینکه پس از حمل جنائزی پدر به کربلا و دفن آن بدانجا ، در ۱۷ ربیع الاول ۱۲۹۷ به همراه برادرش آقا میرزا علی اکبر آقا از آن خاک پاک بیرون آمد و قصد وطن کرد ولیکن چون در کرم‌نشاه شنید که برادر کوچکش آقا میرزا یوسف آقا بهر تحصیل در عتبات ماند گار شده است عزم خود را بر گرداند و همراه آقا میرزا علی اکبر آقا به بروجرد رفت و چون او «آقا میرزا علی اکبر آقا» در ۱۲۹۹ دوباره عازم عتبات گردید ، به اردبیل بازگشت و در محراب پدر نماز می‌کرد تا در گذشت .

۲- حاجی میرزا علی اکبر آقا : ترجمه‌ی اورا به تفصیل خواهیم آورد
 ۳- حاجی میرزا یوسف آقا : این بزرگوار علاوه بر حیاّزت مقامی عظیم در
 فقاهت علی الطاهر به برکت ملازمت آقا سید مرتضی کشمیری شاگرد ارشد
 آخوند ملاحسینقلی همدانی و آقای حاجی میرزا حسین خلبانی طهرانی و
 آقای حاجی نوری صاحب مستدرک به زینت سلوک نیز آداسته بوده است و
 این معنی از داستانی که عارف بزرگوار استاد سید محمد کاظم عصاد طهرانی
 مرا باز گویمود ، نیز از برخی فقرات رساله انبیات واجب خود او که تحریر
 تقاریر یکی از حکماء آن عصر و به کمان من شیخ الشریعه اصفهانی است ،
 پدیدار است راقم سطور چندی پیش از حضرت ابوالمعالی آقای مرعشی
 نجفی از احوال او و آقا میرزا علی اکبر آقا استعلام کرده بود و آن بزرگوار
 چنین پاسخ داده : داما آقای حاجی میرزا یوسف آقا ، ایشان از بزرگان
 تلامیذ آیات با هرات آقا سید محمد کاظم صاحب البروه و آخوند ملام محمد
 کاظم صاحب الکفایه وغیر این‌ها بودند نوشتگات بسیاری در ابواب فقه و
 اصول داشتند و دارای دوفروزنده بودند . مرحوم آقا میرزا اسدالله و آقا میرزا
 سلمان و چند انان داشتند و آن مرحوم نیز از مشایخ روایتی حقیر بودند
 و روایت می‌نمودند از حاجی نوری و آقای شریعت اصفهانی و آقا سید مرتضی
 کشمیری و آقای حاج میرزا حسین خلبانی وغیره‌م‌الخ .

آقای یوسف محسن پسرزاده آن بزرگوار پس از دیدن آن شرحی
 به محض او فرستاد به این گونه : آن مرحوم چهارمین فرزند مجتبه‌میرور
 اردبیلی بود اعلی‌الله مقامها ک در ۱۷ رجب ۱۲۲۱ مولد شد و مقدمات رادر
 موطن خود حیاّزت کرد و تا تحصیل سطع بدانجا بود در ۲۵ مهر ۱۲۹۴م
 پدر در گذشت و او نیز مانند برادران تارک شد تادر غره ذوالحجہ ۱۲۹۷
 به عزم زیارت و حمل جنازه‌ی پدر با برادران عازم عتبات گردید . پس از ورود
 به کربلا معلم حسب‌الوصیه جنازه را در کتش داری شرقی ایوان حضرت
 سید الشهداء دفن کردند . برادران بعلات گرانی از اقامات و تحصیل منصرف
 شدند و همه به اردبیل بازگشته‌ند جزو آقا میرزا یوسف آقا که به تنهائی
 برای ذیارت مولانا بنی عازم نجف گردید . عصر دوز ورود مرحوم آخوند

ملامحمد فاضل شراییانی اورا ملاقات کرد و گفت حسب الامر آقای حاجی سیدحسین آقاکوه کمره‌ای شما را ملاقات کردم که فردا در خدمت شما به حضور ایشان برسیم فردا به محض ورود مرحوم کوه کمره‌ای مسئوال کرد که آیا شما هم عازم اردبیل خواهید شد یا به تحصیل اشتغال خواهید ورزید او جواب داد که چند ماهی به عنوان زیارت در خدمتستان خواهم بود بالاخره بعداز مذاکرات فراوان مرحوم کوه کمره‌ای اجازه مسافرت نداد و حتی گفت درصورت اصرار حکم به تحریم سفر شما خواهم کرد و بدین گونه بعد از سه سال ترک تحصیل دوباره مقدمات آن برای او فراهم گردید و مدت یک سال در حوزه آخوند ملامحمد فاضل مذکور روز گار گزارش و چون او به علت اداره‌ی جمیع امور آقای کوه کمره‌ای نمی‌توانست زیاد به تدریس مواظبت کند به کربلا مهاجرت کرد و بدانجا رسائل را در محضر آقا شیخ علی یزدی معروف به مدرس با آقایان حاج شیخ عبدالکریم حائری و سید محمد اصفهانی و نفیه‌الاسلام شهید و آقا میرزا محمد تقی شیرازی بیاموخت آنگاه در درس خارج آقایان آخوند ملاحی اردکانی و حاج شیخ زین المابدین مازندرانی حاضر شد تا اینکه سرانجام در ۱۳۰ مجتمعدها و مجازاً به اردبیل مراجعت کردد(۱)»

۱ - گویا او می‌خواست قبل از این سال به موطن خود برگردد و آقای مازندرانی مانع شد این مطلب از نامه‌ای که مشارالیه به میر سید صالح آقای مجتبه‌دشوه خواهر آقا میرزا یوسف آقا نوشته است به شرح ذیل آشکار است :

«... عرض می‌شود که انشاء الله مزاج و هاج قرین صحت و ابتهاج بوده و در اجرا و انجاد اوامر شرعیه و احکام دینیه موقق و مؤید باشد بعد از استعلام از سلامتی حالات بهجهت آیات اینکه چون در این اوقات جناب فضایل و فوافض نصاب عوارف و معارف ایاب و شرایع و محمد بن آداب علام فهیم آقا میرزا یوسف آقا زید فضل‌العالی بهجهت اختلال و اغتشاش امور متبلقه بدولایت ایشان عازم حرکت به صوب ولایت بودند هر چند جناب ایشان از فضل حضرت منان و از فیوضات حائز حسنیه بحمد الله مستغنى از تحصیل و صاحب ملکات قویمه

و تا ۱۳۰۹ بدانجا بود و در آن‌سال به کربلا بازگشت و در اوخر ۱۳۱۴ روانه‌ی نجف شد و ماهی چند در درس هریک از آقایان حاجی شیخ محمد حسن مامقانی و حاجی میرزا حسین خلیلی و فاضل شرایبانی و حاجی شیخ عبدالله مازندرانی و آقا سید محمد کاظم یزدی حاضر می‌شد ولی بدان‌گونه که خود بارها گفته بوده است فایده‌ای از درس این آقایان برای او متصور نبود لذا جمیع حوزه‌ها را ترک گفت و مدام که آخوند ملام محمد کاظم هروی صاحب کفايه زنده بود به درس او مواظبت کرد و چون او به روزی کشته شد ذوالحجہ ۱۳۲۹ از این جهان درگذشت به درس احدی حاضر نشد و تا ۱۳۳۲ به عبادت و زیارت گذراند و در آن‌سال بهار دیل بازگشت و برخلاف عزم به علت بروز جنگ بین‌الملل بدانجا ماند گار گردید تا در ۱۱ شعبان ۱۳۳۹ از این عالم درگذشت و پیکرش در ۱۳۴۴ به وسیله‌ی فرزندش آقای سلیمان محسن به نجف حمل و در وادی السلام به خاک رفت رحمت خدای برآورد.

آن بزرگوار از چند تن از اساطین فقه و اصول اجازه اجتهاد گرفته است که اقدم آن‌ها نوشته‌ی مرحوم آقای حاجی شیخ ذین‌العابدین

→ و جامع شرایط اجتهادات مستقیمه‌ی باشند و دارج مدارج فضل و سداد و به کمالات صوری و معنوی آراسته و پیراسته‌اند ولی به ملاحظه عدم تناهی علوم و کثیر اشتیاق به وجود ایشان داعی مانع از حرکت ایشان گشته و ملتزم انجام و انتظام امور متعلقة به ایشان شدم و عمده اعتماد داعی در این باب به اهتمام و کنایت جناب‌الله تعالی ا است که انشاء‌الله تعالی به ملاحظه مراتب اتحاد کمال حمایت و امداد را در حق ایشان معمول خواهند فرمود بلکه از مرام عالی مدتی چند به فراغت بال به لوازم تکمیل اشتغال دارند و كذلك مکنالیوسف فی الارض و لنعلمه من تأویل الاحادیث واله غالب على امره ولکن اکثر الناس لا یعلمون الحاصل مقصود از مزاحمت اینکه طوری نشود که این القزان سبب خجلت داعی باشد بلکه بقدر امکان در ازدیاد اسباب امتنان داعی مضایقه و مسامحه نخواهند فرمود زیاده زحمتی نیست .

مازدورانی است به تاریخ ۱۳۰۳ یعنی هنگامیکه او سی و دو سال داشته است و مازندرانی اورا در این اجازه به عباراتی ستر گه سقوط است . مرحوم آقا میرزا محمد تقی حائری «میرزا شیرازی» در توثیقی که در یکی از بازار گشت های او به اردبیل اذوکرده است نوشته است که «لواججه ترویج شرع اطهر و حفظ نوامیس اسلام و مسلمین در آن صفحات بقاء ایمان در این اماکن شریفه و اشتغال به تدریس الزم بود لکن بهجهت اهداف ناس و حفظ نوامیس مسلمین از مهالک مانع از حرکت به آن صفحات نشدم و مع ذلك اگرچنانچه تصرف در امری متوقف بر رخصت این جانب هم بوده باشد اذ این جانب ماذون و مرخص در تصرف متعلق امور حسیبه می باشد الخ» مرحوم آقا میرزا محمد فاضل شرایبانی از اوچنین یادگرده است : «... علامه الملماء و فهامة الفضلاء اسوة المحققین العظام قدوة العدقین الكرام نتیجه المجتهدین الاعلام...» و بالآخره صاحب کفايه آورده است که «... عمدة العلماء والمجتهدين و زبدة الفقهاء الراسخین...» اساساً صاحب کفايه بالا عنایتی خاص داشته است و در این باب یادآوری حکایتی خالی از لطف نیست مجاهدین پس از فتح طهران و بر چینی اساس استبداد غیر در باب مرحوم آخوند ملاقر بانعلی زنجانی مخالف نامور مشروطیت از صاحب کفايه کسب تکلیف کردن مرحوم آقا میرزا محمد حسین مجتهد نائینی صاحب رساله معروف در دفاع از مشروطیت که بدان وقت محترم آخوند بود گفت مفسد فی الارض است و باید... آخوند به حاجی میرزا یوسف آقا گفت نظر شما چیست او گفت اجازه بفرمایید استخارتی کنم و چون قرآن برگشود این آیه آمد... و یا قوم هذه ناقہ اللہ لکم آیه فذروها تأكل فی ارض اللہ ولا تمسوها بسوء فیا خذکم عذاب قریب آقاشیخ احمد دشتی گفت معلوم می شود اورا خواهند گشت آخوند گفت دهن بشکنند چرا فال بذردی آقا میرزا یوسف گفت استنباطی صحیح کرد ولی به ذیل آیه متوجه نشد که فیا خذکم عذاب قریب بالآخره تلک را فی نوشتن در قریب . به این مضمون که جناب آخوند ملاقر بانعلی شخص محترمی است و به علت کبر سن و عدم اطلاع از اوضاع اتباع آراء منتبه به ایمان مطلقاً حرام است . مرحوم آقا میرزا یوسف گفت اجازه بفرمایید عکسی از این نوشته برداریم و چون آخوند اذاعل از سوال کرد جواب داد که می ترسم آن را عوض کنند و نظرش

به مرحوم نائینی بود آخوند به فراست دریافت و رو به او «نائینی» کرد و گفت: «بس است دیگر میرزا حسین دنیای مرا خراب کردی حالمی خواهی عاقبتهم را هم خراب کنی» بالاخره همان تلکراف را خطاب به صدر اعظم و وزیر داخله مخابره کردند (۱). آن بزرگوار دارای سه فرزند انان بود و پنج فرزند ذکور به نامهای مرحوم آقا میرزا سعید که در حیات پدر از این جهان درگذشت و آقای سلیمان محسن که اینک ساکن زنجان است و آقای مرتضی دلچوکه اینک ساکن اردبیل است و مرحوم آقای مصطفی آیت‌الله‌زاده که دریروت تحریم کرده بود و گویا تنی کرد و سرانجام بوضعی حزن انگیز از این عالم درگذشت و مصنفاتی داشت که خبری از آن‌ها نماند ... و بالاخره مرحوم آقای تقی آیت‌الله‌زاده که او هم در اوان جوانی سربه خاک نهاد. اما آثار آقامیرزا یوسف آقا عبارتند از:

- ۱- کتاب الاغسال - ۲- کتاب الخمس - ۳- کتاب الوقف - ۴- کتاب المیاه
- ۵- کتاب الدعاء الثلاث ع - کتاب الفضائع - ۷- رساله دروس‌ایمیا و منجزات‌مریعن

۱- صورت این تلکرام مختصر اینک در تصرف آقای یوسف محسن است. آقای سید احمد زنجانی هم به این قضیه اشاره‌ای کرده است به این شرح: « دروجه بردن آن مرحوم «آخوند ملاقر باشی» به کاظمین اذمر حوم آقا میرزا یوسف اردبیلی نقل کردن در قم آقای حاج شیخ‌مهدي مازندرانی نیز از آقای شریعت اصفهانی نقل کرده که بعد از آنکه مرحوم آخوند زنجانی گرفتار می‌جاده‌دین گردید در باب او به مرحوم آخوند ملا کاظم خراسانی مخابره کرده بودند که تکلیف چیست آن مرحوم بعد از مشاوره مراجعته به استخاره کرد این آیده آمد هذه ناقه‌الله لكم...» الکلام یجر الكلام قم ۱۳۷۰ ج ۱۲۰ - به افاده‌ی بعضی از فضلاء‌بدین گونه پایمردی این بزرگوار «آقا میرزا یوسف آقا» از آخوند زنجانی حفظ‌الدم کرد و از واقعه‌ای همانند وقعة حاجی شیخ فضل‌الله نوری جلوگیری . معروف است که فتوای قتل حاجی شیخ فضل‌الله را از آقا سید ابوطالب زنجانی گرفتند و به نام صاحب کفایه شهرت دادند و اوچون براین امر مطلع گردید عمامه بر زمین زد ولیس هذا اول قارودة کسرت فی الاسلام -

۸- رساله در اجاده ۹- رساله در اغسال «ناقعن» ۱۰- رساله در خمس «ناقعن»
 ۱۱- رساله در مباحث مختلفه فقهه ۱۲- رساله در باب ضبط صوت : « حافظ
 الصوت » ۱۳- رساله در تقبیل الاعتبار ۱۴- رساله در وطن الشبهه ۱۵- کتاب
 مباحث الفاظ ۱۶- رساله در تقیید ۱۷- رساله در اجتهاد و تقیید ۱۸- رساله
 در تعادل و تراجیع ۱۹- رساله در شک و ظن و یقین ۲۰- رساله در استصحاب
 ۲۱- رساله در عدالت ۲۲- رساله در مکارم الاخلاق (۱) ۲۳- رساله در
 اثبات صانع ۲۴- مجموعه به نام متفرقات در فقهه و ادعیه ۲۵- جنگ ک که
 جمیع آن ها فعلا در تصرف آقای یوسف محسن است . همچنین کتب ذیل را اعم
 از مطبوع و منتظر تصحیح کرده است .

- ۱- شرح البدایه فی علم الدرایه و مشترکات الرجال «خطی» که توسط
 آقا میرزا سعید استنساخ و به دست او تصحیح شده است .
- ۲- قواعد التجاره شیخ موسی بن شیخ جعفر که نیز به دست مرحوم
 آقا میرزا سعید فرزند ارشد او استنساخ و به دست خود او تصحیح شده است
 و اینک در تصرف آقای یوسف محسن است .
- ۳- منهج الدعویات از روی نسخه اصل بامدارک .
- ۴- جلد وقف مفتاح الكرامه از روی نسخه اصل که در خانواده صاحب
 مفتاح وقف بر اولاد بوده است .
- ۵- وسائل چاپ امیر بهادر از روی نسخه ای اصل که وقف بر اولاد صاحب
 وسائل بوده است .
- ۶- دوره ای جواهر الكلام از روی نسخه ای اصل که وقف بر اولاد صاحب
 جواهر بوده است به شرط عدم خروج از نجف .

۱- این رساله به دست من بنده به پارسی درآمده است .